

ה"ת 32088/09/16 - סלים עאזם נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בראשון לציון

14 נובמבר 2016

ה"ת 32088-09-16 עאזם נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט הבכיר, אברהם הימן
המבקש סלים עאזם
נגד
המשיבה מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה להחזרת תפוס אשר הוגשה על ידי אדם, המבקש, הטוען לזכות בנכס, רכב שנתפס על ידי המשטרה מידי אחד חוסין אזברגה בעת שנעצר ביום 19.7.16 (להלן - "הרכב"). יצוין כי בעקבות מעצרו וחקירתו של אזברגה הוגש נגדו כתב אישום הכולל חמישה אישומים, אשר עניינם גניבות רכב על ידי אחרים בסיוע אזברגה. על פי כתב האישום, הסיוע שנתן אזברגה לגניבות הרכבים היה באמצעות הרכב.

המבקש טוען כי הרכב התפוס הינו למעשה קניינו הואיל ומכר את הרכב לאזברגה ביום 28.2.16, על פי הסכם בין הצדדים אשר כונה "זיכרון דברים". לפי הטענה, אזברגה לא שילם תמורת הרכב, אלא אך העביר לידי רכב מסוג טיוטה והתחייב לשלם היתרה בשקים דחויים. השקים הללו חוללו. טוען לפיכך המבקש כי העסקה בטלה ולמעשה נותר בעליו של הרכב. עוד יצוין כי אין חולק על כך, שהמבקש העביר רישום הבעלות ברכב, על שמו של אזברגה, במשרד הרישוי.

בדיון התקיים לפני ביום 13.11.16 שמעתי דברי אזברגה. לפי דבריו, נכשל לעמוד בתשלום היתרה לרכב, כיוון שנעצר ולא היה בידו כדי לעבוד ולשלם היתרה. לדבריו אילו לא היה נעצר, אזי מן הסתם היה עומד בתשלום היתרה.

כנגד דברים אלה של אזברגה טוען המבקש כי מלכתחילה לא הייתה בכוונת אזברגה לעמוד בתנאי התשלום. באת כוח המשיבה התנגדה להחזרת הרכב לידיו של המבקש. לפי הטענה, אין בהפרת ההסכם למכירת הרכב על ידי אזברגה כדי להקנות הזכות לקבלת הרכב על ידי המבקש. לדבריה, יש בכוונת המשיבה, בסופו של יום ככל שיורשע אזברגה ויגזר דינו, לבקש חילוט הרכב אשר באמצעותו בוצעו העבירות על ידי אזברגה.

אני סבור שיש לדחות הבקשה.

הלכה היא שאין זכות אובליגטורית של צד שלישי בנכס שנתפס על ידי המדינה בעקבות הליך פלילי, כדי לגבור על חילוט הנכס. אני מפנה לפסק הדין בעניין ע"פ 6817/07 יוסף סיטבון ואח' נגד רפאל סיטבון ואח' וכך נקבע בין היתר:

"מכאן, מקום שלנאשם חוב כספי כלפי צד שלישי, אך אותו צד שלישי לא קנה לו זכות קניינית בנכס מסוים של הנאשם ומבקש הוא להיפרע את חובו, המסגרת הנכונה לעשות כן היא על דרך של הגשת תביעה אזרחית נגד הנאשם. במצבים אלה עצם העילה האזרחית של צד שלישי כלפי הנאשם לא די בה כדי לבסס התנגדות לחילוט או בקשה להחזרת כספים ממנו. אציין, כי ההתמודדות עם מצב בו חש בעל דין לבית משפט אזרחי, מגיש תביעה וזוכה בפסק דין במסגרתו מטיל הוא עיקול גם על רכוש שלגביו קיים צו זמני, מעוררת שאלות שונות, אולם אני רואה להידרש אליהן במסגרת זו."

אני מפנה לדבריו של אזברגה שמבחינתו ההסכם והעסקה הושלמה עד תום. אכן, חלק מהתמורה לא שולם, לפי שנעצר, אך אלמלא נעצר היה עומד בתנאי ההסכם. ממילא דוחה אזברגה הטענה כי מלכתחילה לא התכוון כלל לשלם יתרת התשלום לאחר שהעביר רכבו מסוג טיוטה לידיו של המבקש, כחלק מהתמורה לרכב.

זכותו של המבקש ברכב הינו זכות אובליגטורית, למעשה כל שיש בידו הוא זכות תביעה לביטול ההסכם משום הפרה יסודית שלו. אין למבקש זכות קניינית, ובעניין זה אני נסמך על הרישום במשרד הרישום. העברת הבעלות ברכב בדרך של הרישום במשרד הרישום, אמנם אינה אלא דקלרטיבית בלבד, אך יש בה ללא ספק להצביע על כוונת הצדדים ובמיוחד על כוונת המבקש לביצוע מוגמר של ההסכם בינו לבין אזברגה.

לא התעלמתי מדברי המבקש כי כיום עומד הוא לפני שוקת שבורה, ולדבריו, סיכויו להיפרע מאזברגה קטנים עד כדי אפסיות. יחד עם זאת, נראה שלא יאה זה ראוי לכופף הדין ולהעמיד הציבור בסופו של יום לפני שוקת שבורה בהעדר אפשרות לחלט הרכב בתום ההליכים.

אשר על כן, אני דוחה הבקשה.

מזכירות בית המשפט תעביר ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ג חשוון תשע"ז, 14 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.